

Jeg skal til slut sige, at vi i Dansk Folkeparti mener, at forslaget fra Enhedslisten skal blive på forsøgsstadiet. Vi kan naturligvis ikke støtte det. Derimod vil vi være meget imødekommende, hvis Enhedslisten vil fremsætte forslag om forbedringer, der øger virksomhedernes konkurrenceevne, som kan medvirke til skabelse af flere job og nye arbejdspladser.

Jeg skal gentage: Vi kan ikke støtte dette forslag.

Anders Samuelsen (RV):

I Det Radikale Venstre er vi enige med forslagsstillerne i, at personer over 50 år har en større risiko for at blive ledige og de har sværere ved at få job, hvis de bliver ledige. Og ingen skal være i tvivl om, at det er en udvikling, som vi beklager dybt. Det er en udvikling, som har mange omkostninger ikke mindst på det menneskelige plan, men også på det samfundsmæssige plan er udviklingen beklagelig.

Om få år, når de små ungdomsårgange kommer ind på arbejdsmarkedet og skal overtage pladsen efter de store årgange fra krigen, vil der blive mangel på arbejdskraft. Så er der brug for alle i den erhvervsaktive alder på arbejdsmarkedet, og så er det bydende nødvendigt, at de enkelte virksomheder gør langt mere for at fastholde deres ældre medarbejdere.

Derfor kan vi godt have sympati for Enhedslistens forslag om at indføre et forbud mod aldersdiskrimination i forskelsbehandlingsloven, men er forbud nu også løsningen på de ældres beskæftigelsesproblemer? Det mener vi i Det Radikale Venstre ikke det er. Vi er tværtimod af den overbevisning, at der kan nås meget mere ad frivillighedens vej, og at det er holdningsændringer, der er behov for. Det er et opgør med de fordomme, som mange både arbejdstagere og arbejdsgivere har i forhold til ældre medarbejdere og deres kvaliteter. Og i den forbindelse er forbud sjældent særlig befordrende for forståelsen.

Men det er ikke det samme som at sige, at vi fra regeringens og Folketingets side ikke kan gøre noget for at fremme denne udvikling. Det er klart, at vi ikke bare skal vente på, at virksomhederne selv vågner op og ser realiteterne i øjnene, når de pludselig en dag ikke længere kan få ung arbejdskraft. Vi må skabe rammerne og give virksomhederne tilskyndelse til at være deres sociale ansvar bevidst og til at fastholde deres ældre medarbejdere.

Den nye fleksible efterlønsordning er et godt eksempel på, at regeringen forsøger at skubbe på en positiv udvikling. Med den nye efterløn gøres der op med tanken om, at der ikke er brug for personer over 60 år, og at det er helt i orden at sende disse personer på overførselsindkomst, som efterlønnen jo i realiteten var udtryk for. Som den så ud tidligere, var det et spørgsmål om at vælge enten eller: enten hundrede procent inden for arbejdsmarkedet eller hundrede procent ude. Nu er der mulighed for at lave en glidende overgang.

Et andet tiltag er den tredje arbejdsmarkedsreform, der nu sikrer ældre ledige samme rettigheder og pligter som alle andre ledige i dagpengesystemet. Derfor er det heller ikke rigtigt, når forslagsstillerne hævder, at ældre ledige får ringere tilbud end andre ledige i AF-systemet. AF-kontorerne rundt omkring i landet gør faktisk en stor indsats for at få ældre ledige tilbage på arbejdsmarkedet og har også jævnt de tal, som arbejdsministeren var inde på, rimelig succes.

Men først og fremmest skal vi forsøge at støtte og understøtte udviklingen af seniorpolitikken på arbejdsmarkedet. I øjeblikket synes seniorpolitik blot at være et tomt begreb, vil nogle hævde, uden så meget reelt indhold. Men det skal der selvfølgelig laves om på.

I Det Radikale Venstre mener vi, at seniorpolitik på arbejdspladserne blandt andet er et af de redskaber, som kan være med til at skabe den holdningsændring, som vi alle sammen efterlyser. Det handler bl.a. om, at ældre medarbejdere skal have lige så store muligheder for at opkvalificere sig som deres yngre medarbejdere, at de skal have mulighed for at gå på deltid, at de skal kunne få andre arbejdsopgaver, osv.

Men det handler også om, at arbejdspladsen viser, at de faktisk har brug for deres ældre medarbejdere og vil gøre noget for at holde på dem.

Så selv om vi i Det Radikale Venstre kan have sympati for Enhedslistens forslag, mener vi faktisk ikke, at det er en rigtig vej at gå. Tværtimod er vi sikre på, at det vil være med til i endnu højere grad at stemple folk, og det mener vi ikke den gruppe, som vi her taler om, på nogen måde vil have gavn af.

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Vi har vedtaget en lov, som siger, at man ikke må forskelsbehandle mennesker på arbejdsmarkedet på grund af race, hudfarve, religion, po-